

УДК 7.07-05
DOI: 10.46493/2663-2675.31(5).2021.97-102

Олеся Костюк*

викладач німецької мови,
художник

Olesya Kostyuk

German language teacher,
artist

Найважливіше в житті – це краса The Most Important Thing in Life is Beauty

Довідково

Олеся Костюк народилася 26.06.1972 у Києві:

- 01.09.1993–17.06.1998: навчання в Київському державному лінгвістичному університеті, факультет німецької мови;
- з 31.08.2020 разом з чоловіком перебуває у довгостроковому відрядженні у ФРН. Чоловік – Вадим Валентинович Костюк, Генеральний консул України у Франкфурті-на-Майні;
- 01.09.2017–31.08.2020: викладач німецької мови у Дипломатичній академії України при МЗС України імені Геннадія Удовенка;
- 25.05.2012–12.08.2017: разом з чоловіком перебувала у довгостроковому відрядженні у ФРН. Чоловік – Костюк Вадим Валентинович, Генеральний консул України у Мюнхені;
- 01.05.2014–11.08.2017: викладач німецької мови у Вільному Українському Університеті у Мюнхені, Німеччина;
- 06.02.2012–25.05.2012: викладач німецької мови Вищих курсів іноземних мов у Дипломатичній академії України при МЗС України;
- 01.09.2009–31.05.2011: викладач кафедри теорії та практики перекладу з німецької мови Інституту філології, КНУ імені Тараса Шевченка;
- 15.03.2004–05.07.2009: разом з чоловіком перебувала у довгостроковому відрядженні у Посольстві України в Австрії;
- 30.08.2002–06.02.2004: викладач німецької мови Вищих курсів іноземних мов у Дипломатичній академії України при МЗС України;
- 08.06.1998–01.05.2000: перебувала у Берліні, Німеччина. Працювала за трудовою угодою у Посольстві України у ФРН.

Творчість. Виставки. Проєкти

Моя живописна творчість розпочалася за кордоном України – у Відні. Мене завжди надзвичайно вражало все красиве: красиві міста – великі та малі, природа, краєвиди. До краси хочеться доторкнутися – хочеться, щоб вона була завжди зі мною. А образотворче мистецтво якраз і може виконати це бажання! Я любила малювати у дитинстві: не навчалась у художній школі, але мала поклик серця до цього – очевидно, отримала його від моїх дідів-прадідів, які займалися малюванням...

Закінчивши навчання на факультеті німецької мови Київського лінгвістичного університету, одружилася з дипломатом – з 1998 року ми почали працювати у Посольстві України в Берліні. Моє життя за кордоном було сповнене прекрасними враженнями від подорожей Німеччиною, Францією, Італією. Але також я дуже сумувала за рідним Києвом, і тому творчість почалась із ностальгії. Картини Києва, що в моєму серці, я хотіла

бачити перед очима завжди – це і спонукало до живопису (рис. 1).

Я народилася в Києві, і все там люблю: вулиці, краєвиди, сходи, людей, повітря. Старокиївська гора – це магніт для моєї душі, це камінь, з якого почалася вся українська земля. Там все почалось – це також і мій початок. Також місце, де ми проживаємо, навпроти Києво-Печерської Лаври: краєвид на широкий Дніпро, на безмежність і простір, це ціль і водночас щось неосяжне – це є мій улюблений український пейзаж. Київ є і залишиться моїм улюбленим містом, але все ж тут стає інколи тісно, тому завжди хотілося подорожувати до незнаних країв та пізнавати щось нове. Я дякую долі, що завдяки роботі мого чоловіка я змогла жити у Берліні, Відні, Мюнхені, Франкфурті-на-Майні. Це прекрасні міста, які не можна порівняти і сказати, яке з них найбільш улюблене.

Стаття надійшла: 25.08.2021, Доопрацьовано: 20.09.2021, Схвалено до друку: 18.10.2021

Рекомендоване цитування:

Костюк О. Найважливіше в житті – це краса. Зовнішні справи. 2021. Т. 31, № 5. С. 97–102.

*Відповідальний автор

Рисунок 1. Полотно української художниці Олесі Костюк під назвою «Видубицький монастир. Київ»

Найважливіше в житті – це краса, тому моя душа завжди прагне бачення прекрасного. Було невимовним щастям знаходитись у Відні, жити і блукати між палацями та галереями. Відень – це особливої краси місто, а також його передмістя і, безперечно ж, сама країна Австрія. Культурне життя Відня крутиться навколо творчості Густава Клімта. Це було дуже важливим моментом на початку моєї творчості, який надихав. Милуючись галереями та творами митців Старого світу,

згадувалися краєвиди України, київські пагорби та кримське літо (рис. 2). Пишучи картини суто для себе, пізніше зрозуміла, що вони – це не тільки моя історія особиста, але і діалог з глядачами, які ніколи не були в Україні: це можливість розповісти про Україну всьому світові. Моє бажання – щоб українські пейзажі були такими ж упізнаними та улюбленими, як і ландшафти Італії, Франції чи інших країн.

Рисунок 2. Картина Олесі Костюк під назвою «Крим. Україна»

Благодійний проєкт «Європейська підтримка – юним митцям України»

Трагічні події в Україні 2014 року – Революція гідності, окупація Криму, війна на Сході – об'єднали українців Німеччини, Мюнхена зокрема, де я тоді перебувала,

задля допомоги фронту, військовим, їхнім сім'ям. За підтримки багатьох небайдужих, вдалося реалізувати свій власний проєкт для дітей України, який розпочався 17 листопада 2016 року у Мюнхені у приміщенні готелю «Баєрішер Гоф» з благодійної виставки моїх творів «Міста, що завжди зі мною» (рис. 3).

Рисунок 3. Вадим Костюк, Луїтпольд Принц Баварський та Олеся Костюк під час благодійної виставки

Головною метою заходу стали презентація проєкту «Європейська підтримка – юним митцям України» та збір благодійних коштів для організації двотижневого навчання в українсько-німецькому мистецькому таборі «АртЕмоція» у липні 2017 року в Баварії, у якому взяли участь 20 творчо обдарованих дітей України – переможців Всеукраїнського мистецького конкурсу «Моє майбутнє з рідною землею». На виставці були виставлені власні картини, кошти від продажу яких спрямовуватимуться на зазначений проєкт. Протягом вечора були показані відеоролики про інвестиційний та туристичний потенціал України. У благодійній виставці взяли участь понад 100 представників баварського та українського політикуму, консульського корпусу та бізнесу, релігійних та національних меншин, культури та преси.

Наступні заходи у межах проєкту «Європейська підтримка – юним митцям України» відбулися у приміщенні Генерального консульства України в Мюнхені 25 листопада 2016 р. У квітні 2017 виставка і презентація

проєкту з успіхом пройшли в у Генеральному консульстві України у Франкфурті. У червні того року виставка переїхала до Дюссельдорфу. Мою ідею фінансово підтримав Уряд Баварії, я легко знайшла однодумців у Німеччині та Україні, які допомагали в організації та проведенні конкурсу в Україні, прибутті та розташуванні дітей в наймальовничішому куточку Баварії у місті Еттал, оточеному Альпами та казковими палацами баварського короля Людвіга.

Конкурс проводився в Україні благодійним фондом «Зміцнення громад», в ньому взяли участь 350 дітей. Дуже символічно, що в Києві відбувався на той час державний візит Уряду Баварії. Десять переможців конкурсу «Моє майбутнє з рідною землею», які поїдуть до Баварії на відпочинок до мистецького табору, зустрілися з Президентом України Петром Порошенком та Прем'єр-міністром Баварії Хорстом Зеєхофером, які отримали від дітей у подарунок картини та побажали дітям гарного перебування в Німеччині (рис. 4)!

Рисунок 4. Зустріч переможців конкурсу «Мое майбутнє з рідною землею» з експрезидентом України Петром Порошенком, прем'єр-міністром Баварії Хорстом Зеєххофером та Президентом Баварського Ландтагу Барбарою Штамм у Києві

Мистецький табір Арт-Емоція, монастир Етталь, Баварія

20 дітей з восьми областей України, переможці конкурсу «Мое майбутнє з рідною землею», серед яких діти учасників АТО, діти – вимушені переселенці, прибули до Баварії. Усі вони вперше за кордоном: щодня

на юних учасників чекали захоплюючі екскурсії до аеропорту Мюнхен, до всесвітньо відомих замків Нойшванштайн, Ліндерхоф. У монастирі під час свята Клостерфест діти насолоджувалися баварськими стравами, грою національного оркестру, бачили і навіть спілкувались з гостями, які були вбрані у баварський традиційний одяг (рис. 5).

Рисунок 5. Екскурсія для переможців конкурсу «Мое майбутнє з рідною землею» до монастиря Етталь під час подорожі Баварією

Також діти представили свої картини на шкільному святі, велика кількість глядачів побачили Україну на малюнках наших юних талантів. Я проводила з дітьми художні майстер-класи – ми малювали на природі, діти вже додому в Україну привезли картини із зображенням баварських ландшафтів. З дітьми працювала арт-терапевт і психолог. Діти розповідали свої історії, про те, як чекали батьків з війни: усі історії були дуже щирими та зворушливими – діти і дорослі не могли стримувати сліз...

Особливе запрошення діти отримали на екскурсію до Баварського ландтагу (рис. 6). Урочисто, у вишиванках, ми прибули до Мюнхена, щоб подивитися, де твориться баварська політика, уявити себе урядовцем,

виголосити промову, мати спільну вечерю з представниками парламенту та Генеральним консулом України у Мюнхені Вадимом Костюком. Діти не приховували свого захоплення! Нас зустрічала Президент Баварського ландтагу Барбара Штамм, яка підкреслила важливість культурних проєктів та готовність підтримувати (рис. 7). На згадку про візит діти подарували картину із зображенням дружньої української родини.

Наступного 2018 року також 20 дітей зі Сходу України побували в художньому таборі Арт-Емоція. Це були незабутні враження та досвід на все життя як для дітей, так і для дорослих! Маю надію, що після пандемії буде можливим продовжити свій мистецький проєкт уже на території землі Гессен, де я наразі перебуваю.

Рисунок 6. Екскурсія для переможців конкурсу «Моє майбутнє з рідною землею» до Баварського Ландтагу

Рисунок 7. Зустріч переможців конкурсу з Президентом Баварського Ландтагу пані Барбарою Штамм і Генеральним Консулом України Вадимом Костюком

«З Україною в серці. КОРІННЯ, ШЛЯХИ, МАЙБУТНЄ»

Особливою подією у своєму творчому житті стала для мене участь у Художній виставці у проєкті «З Україною в серці. КОРІННЯ, ШЛЯХИ, МАЙБУТНЄ», який відбувся у Парижі в Українському культурному центрі за сприяння його директорки пані Наталії Кочубей та Посольства України у Парижі в березні 2019 року. Виставка поєднала в собі роботи трьох чудових майстринь, життя та творчість яких так чи інакше пов'язані з Україною.

Ола Рондьяк – американка українського походження, що живе в Україні, життя якої було поділене на «до» і «після» Революції гідності. На створення картин її надихнув досвід предків, їхня еміграція до США та власний досвід життя в Україні, і особливо – Помаранчева революція та Революція гідності. В її роботах сімейна історія, її КОРІННЯ переплітаються з українською історією та традиціями. Іконографічний портрет українських жінок у виконанні Оли зображує їхній «рішучий та неприборканий дух».

Роботи Олесі Костюк – це зізнання в любові до рідного краю, презентація величної країни, свого дому, своєї національної гордості. Об'єднані назвою «Міста, що завжди зі мною», її картини доносять до кожного, що, навіть знаходячись далеко від Батьківщини, долаючи нові й нові життєві ШЛЯХИ, людина проносить любов до неї у своїй пам'яті, у своїй уяві, у своєму серці. Художниця започаткувала благодійний проєкт

«Європейська підтримка – юним митцям України», мета якого – проведення мистецького табору «Арт-Емоція» в Баварії для творчо обдарованих дітей України, які постраждали від російської агресії.

Монік Ролінз, американка з українським корінням, навчалася у кращих художніх закладах Старого та Нового світу – вона вважається одним з найперспективніших молодих художників у галузі сучасного мистецтва. Величезні панно Монік прикрашають багато офіційних установ у США, зокрема, наприклад, кабінет экс-держсекретаря Америки Джо Байдена та экс-президента Джорджа Буша. Драматична та водночас щаслива емігрантська історія її родини червоною ниткою проходить через усю її творчість. Її роботи – це мистецтво МАЙБУТНЬОГО: складне, яскраве, безкомпромісне.

Особлива учасниця виставки – юна художниця 14-річна Наталка Лафазан. Її творчість почалася з трагічних подій. У ніч з 16 на 17 серпня 2015 року під час обстрілу селища Сартана дівчина втратила маму, яка загинула, закривши дочку своїм тілом. Наталка вижила, але зазнала поранень, внаслідок чого втратила ногу. Тоді їй було 10 років: попереду були лікарні, важка реабілітація, протезування. Забути хоч на мить про фізичний та душевний біль допомагала творчість: нове захоплення давало дівчині заспокоєння, розраду та миті щастя. В її роботах відчувається драматизм, глибина та іскра надії на успішне майбутнє, що відображають не тільки долю Наталки, а і долю всієї України.